

מסכת שבת

פרק ט משנה ו

פִּלְפֶּלֶת, כָּל לֵשׁוּא. וְעֵטְרוֹ, כָּל לֵשׁוּא. מִיָּי בְּשָׁמִים וּמִיָּי
מִתְּכוֹת, כָּל לֵשׁוֹן. מֵאֲבֵי הַמִּזְבֵּחַ וּמֵעֵפֶר הַמִּזְבֵּחַ, מִקֵּץ סְפָרִים
וּמִקֵּץ מִטְפָּחוֹתֵיהֶם, כָּל לֵשׁוּא, לִשְׁמֵצֵי אֹתוֹ לְגִנּוֹן. רַבִּי
יְהוּדָה אוֹמֵר, אֵף הַמוֹצֵיא מִלְּשׁוֹנֵי עֲבוֹדַת כֹּהֲבִים, כָּל לֵשׁוּא,
שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים יג) וְלֹא יִדְבֹק בְּיָדָהּ מֵאוֹמָה מִן הַחֵרֶם: